

[Christmas Møller.]

aftaler, vil vi gøre det ud fra dette Synspunkt: at vor Eksport fremmes; skal være den første Betingelse, endvidere skal det være saaledes, at man naturligvis ikke med dette System af private Vareudvekslinger ødelægger de Handelsaftaler, vi har, og som, om jeg saa maa sige, er Baggrunden for, at de private Vareudvekslinger overhovedet kan finde Sted. Hvor disse Betingelser er til Stede, vil det efter min Opfattelse være rimeligt og naturligt at støtte dem bedst muligt, og i hvert Fald er det meningsløst, at Resultatet af denne Forhandling skulde blive, at man sagde: Der stod en Regering, med Støtte ogsaa uden for Regeringens egne Partier, med det Synspunkt, at man ikke vil gøre, hvad man kan, for at fremme Landbrugs-eksporten. Men naar Ministeren ikke vil gaa den Vej, naar Ministeren ikke vil gøre dette, som er ganske rimeligt og ligetil: at give Tinget Besked gennem et Udvalg — ja, man har maaske Lov til at haabe, at Ministeren nu har tænkt sig om, saaledes at han ændrer sin Beslutning, det vilde jo være naturligt —, men gør han det ikke, bliver der naturligvis ikke andet for Det konservative Parti at gøre end i Rigsdagens Valutaudvalg at stille Forslag om, at hele dette Spørgsmaal behandles paa en saadan Maade, at vi derigennem kan give Offentligheden Besked, den Besked, som altsaa kunde være givet ad den her foreslaaede mere naturlige Vej.

Jeg henstiller endnu en Gang til den alvorligste Overvejelse, om der virkelig er Fornuft i at stille sig afvisende over for det folkevalgte Tings Anmodning om at faa Oplysninger, saaledes at det kan give Befolkningen Besked om et Spørgsmaal, som er af den mest vitale Interesse, nemlig om man fremmer eller hemmer Landbrugs-eksporten. Jeg kunde dog tænke mig, at i hvert Fald det ærede radikale Partis Formand (Jørgen Jørgensen), ikke dets Ordfører (Rager), men dets Formand, ved nærmere Eftertanke maaske kunde mene, at det ikke var alt for forstandig en Stilling, man havde anbragt sig i. Jeg vægrer mig til det sidste ved at tro, at man virkelig vil afvise at give Oplysninger paa denne Maade. Man er jo slet ikke gaaet ud i en Kampstilling over for Ministeren, thi saa havde man jo stillet et Mistillidsvotum eller en Misbilligelse af ham, og det kunde der ogsaa være god Anledning til, men det var jo netop det positive, man vilde have frem, saa jeg vægrer mig ved at tro, at man fort-

sat vil stille sig saaledes fra Ministerens og Flertallets Side.

Jeg skal i øvrigt i Anledning af de faldne Bemærkninger kun sige følgende: Den højtærede Handelsminister har jo under denne Forhandling afgivet en saare vigtig Erklæring, som man maa regne med er en Regeringserklæring, nemlig den, at han og Regeringen til det yderste vil væge Kronekursen. Under Rigsdagens Valutaudvalgs Forhandlinger — det har jeg Lov til at sige, uden at røbe Hemmeligheder fra dette — har det ærede Medlem af Landstinget Hr. Lange og jeg Gang paa Gang givet Udtryk for, at i den spændte Valutasituation, i hvilken vi var — spændt vel sagtens, fordi man ikke benytter Kreditter i det Omfang, man tidligere har gjort det —, vilde det være af overordentlig Værdi, om der kom en klar og utvetydig Erklæring fra Regeringen i den Retning, som ogsaa vi forvort Vedkommende Gang paa Gang har givet Udtryk for. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Ministers Erklæring angaaende Kronekursen: at han til det yderste vil væge den, er en Regeringserklæring, jeg gaar ud fra, at den er afgivet paa de to Regeringspartiers og Regeringens Vegne, saa at man altsaa kan hævde, at der under denne Debat er afgivet en meget betydningsfuld Erklæring, en Erklæring af stor Rækkevidde angaaende den fremtidige økonomiske Politik. Vi har været længe om at faa den; det har været Regeringens Fejl, at vi har været saa længe om at faa den. Hvis man ikke faar andet Resultat ud af det ærede Medlem Hr. Priemes Forespørgsel, kan det ærede Medlem rose sig af, at den har fremskaffet den mest betydningsfulde Regeringserklæring, der er afgivet i denne Rigsdagssamling.

Anden Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Bemærkning skal jeg gerne gøre opmærksom paa, at den Stilling, jeg paa mit Partis Vegne har indtaget til den foreslaaede Dagsorden, er taget paa Partiets Vegne og med fuld Indforstaaelse af Partiet, ogsaa dettes Formand. Den Divergens, som det ærede Medlem gerne vilde have der skulde være mellem mit Partis Formand og mig i denne Sag, uden at der laa noget som helst reelt til Grund for, at det ærede Medlem kunde tro dette, vil jeg ganske tilbagevise. Men jeg vil paa